



Eldste Quentin L. Cook
De Tolv Apostles Kvorum

Rødder og grene

Det er i dag afgørende for familiens frelse og ophøjelse at fremskynde slægtsforskning og tempeltjeneste.

Lige inden forfatteren William Saroyan døde af kræft i 1981, fortalte han pressen: »Alle skal dø, men jeg har altid troet, at jeg var en undtagelse. Hvad nu?»¹

Det »hvad nu« i forbindelse med døden i dette liv og det »hvad nu« i forbindelse med livet efter døden er kernen i sjælens spørgsmål, som Jesu Kristi gengivne evangelium besvarer så smukt i Faderens plan for lykke.

I dette liv ler vi, græder vi, arbejder vi, leger vi, lever vi og så dør vi. Job stillede det præcise spørgsmål: »Kan en, der er død, få liv?»² Svaret er et rungende ja på grund af Frelserens sonoffer. En del af Jobs anderledes indledning til spørgsmålet er interessant: »Et menneske, en kvindefødt, har et kort liv ... Han folder sig ud som en blomst og visner ... For et træ er der håb, hvis det fældes, kan det skyde igen; det holder ikke op med at sætte friske grene ... som et nyplantede træ.»³

Vor Faders plan handler om familien. Flere af vore mest gribende skriftsteder anvender træet med dens rødder og grene som analogi.

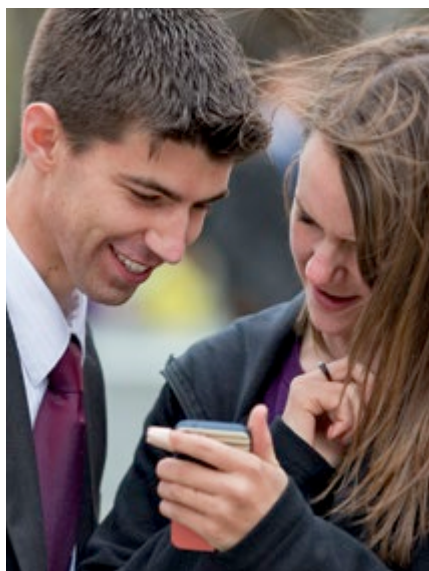
I det sidste kapitel i Det Gamle Testamente beskriver Malakias levende Frelserens andet komme ved hjælp af denne analogi. Han talte om de stolte og ugudelige og sagde, at de

skal brænde som stubbe, »så der hverken bliver rod eller grene tilbage.«⁴ Malakias afslutter dette kapitel med Herrens opmuntrende løfte:

»Se, jeg sender profeten Elias til jer, før Herrens dag kommer, den store og frygtelige.

Han skal vende fædres hjerte til deres sønner og sønners hjerte til deres fædre, så jeg ikke skal komme og slå landet med forbandelse.»⁵

Ved genoprettelsens daggry fremhævede Moroni dette budskab i sin første belæring til den unge Joseph Smith i 1823.⁶



Kristne og jøder verden over accepterer beretningen om Elias i Det Gamle Testamente.⁷ Han var den sidste profet, der havde den beseglende kraft i Det Melkisedekske Præstedømme før Jesus Kristus.⁸

Elias gengiver nøglerne

Elias' tilbagevenden skete i templet i Kirtland den 3. april 1836. Han erklærede, at han kom for at opfylde Malakias' løfte. Han overdrog præstedømmets nøgler til besegling af familien i denne uddeling.⁹ Elias' mission lettes af det, der sommetider kaldes for Elias' ånd, der, som ældste Russell M. Nelson har sagt, er »en tilkendegivelse fra Helligånden, som vidner om familiens guddommelige natur.«¹⁰

Frelseren var eftertrykkelig om nødvendigheden af dåben. Frelseren sagde: »Den, der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i Guds rige.«¹¹ Frelseren blev selv døbt for at sætte eksemplet. Hvad med de døde, der ikke er blevet døbt?

Læren om tempeltjeneste og slægtshistorie

Den 11. oktober 1840 i Nauvoo skrev Vilate Kimball et brev til sin mand, ældste Heber C. Kimball, der sammen med andre medlemmer af De Tolv var på mission i England. Oktoberkonferencen var blevet afholdt nogle få dage forinden.

Jeg citerer dele af Vilates personlige brev: »Vi havde den største og mest interessante konference, der nogensinde har fundet sted, siden Kirken blev organiseret. Præsident [Joseph] Smith har åbnet op for et nyt og herligt emne ... Det er dåb for de døde. Paulus taler om det i Første Korinther, kapitel 15, vers 29. Joseph har modtaget en mere komplet forklaring på det i en åbenbaring. Han siger, det er [medlemmerne af] denne kirkes

privilegium at blive døbt for alle i deres slægt, som er døde, før dette evangelium kom frem ... Ved at gøre det handler vi på vegne af dem og giver dem det privilegium at komme frem i den første opstandelse. Han siger, at de får evangeliet forkyndt i fængslet.«

Vilate tilføjede: »Jeg vil døbes for min mor ... Er det ikke en storslået lære?«¹²

Den afgørende lære om at forene familien kom frem linje på linje og forskrift på forskrift. Stedfortrædende ordinancer er kernen i sammenføjnngen af familien, der forbinder rødder med grene.

Læren om familien i forbindelse med slægtsforskning og tempeltjeneste er tydelig. Herren henviste i sin første åbenbaring til »dåb for jeres døde.«¹³ Vores læremæssige forpligtelse er for vore egne forfædre. Det er på grund af himlens celestiale organisation, at den er baseret på familien.¹⁴ Det Første Præsidentskab har opfordret medlemmer, især unge og unge voksne, til at udføre slægtsforskning og ordinancer for deres egne slægtsnavne eller navne på menighedens og stavens medlemmers forfædre.¹⁵ Vi er nødt til at blive forbundet med både vore rødder og grene. Tanken om at blive forbundet i den evige verden er virkelig storslået.

Templer

Wilford Woodruff vidnede om, at profeten Joseph Smith levede længe nok til at lægge grundvolden for tempeltjeneste. Den sidste gang, han nogensinde mødtes med De Tolvs Kvorum, var, da han gav dem deres begavelse.¹⁶

Efter profetens martyrdød færdiggjorde de hellige templet i Nauvoo, og den beseglende kraft blev brugt til at velsigne tusindvis af trofaste



medlemmer inden udvandringen til bjergene vestpå. 30 år senere talte præsident Brigham Young ved færdiggørelsen af templet i St. George om den evige betydning af, at de frelsende ordinancer endelig var blevet tilgængelige for både levende og døde.¹⁷

Dette udtrykkes meget enkelt af præsident Wilford Woodruff: »Der

er næppe et princip, som Herren har åbenbaret, som jeg har glædet mig mere over, end over vore dødes forløsning – at vi, vore fædre, vore mødre og vore hustruer og vore børn skal være hos os i familieenheden i den første opstandelses morgen og i det celestiale rige. Det er storslåede principper. De er alle ofre værd.«¹⁸



Hvilken herlig tid at leve i. Dette er den sidste uddeling, og vi kan føle, at arbejdet med frelse bliver fremskyndet på ethvert område, hvor en frelsende ordinance er involveret.¹⁹ Vi har nu templer overalt i det meste af verden til at sørge for disse frelsende ordinancer. At komme i templet efter åndelig fornyelse, fred, tryghed og vejledning i vores liv er også en stor velsignelse.²⁰

Mindre end et år efter, at præsident Thomas S. Monson blev kaldet som apostel, indviede han Los Angeles Temple Genealogical Library. Han talte om afdøde forfædre, som »venter på den dag, hvor du og jeg vil foretage den nødvendige forskning, der åbner vejen ... [og] tage til Herrens hus og udføre det arbejde ... som de ikke selv kan udføre.«²¹

Da ældste Monson dengang holdt denne indvielsestale den 20. juni 1964, var der kun 12 fungerende templer. I løbet af den periode, hvor præsident Monson har tjent i Kirkens seniorråd, er 130 af vores 142 fungerende templer blevet indviet for første gang. Det er intet mindre end mirakuløst at se, hvordan arbejdet med frelse bliver fremskyndet i vore dage. Yderligere 28 templer er blevet bekendtgjort og er i forskellige stadier af opførelse. På verdensplan bor

85 % af vore medlemmer mindre end 300 km fra et tempel.

Slægtshistorisk teknologi

Inden for slægtshistorisk teknologi er der også gjort store fremskridt. Præsident Howard W. Hunter erklærede i marts 1995: »Vi er begyndt at bruge informationsteknologi for at fremskynde det hellige arbejde med at sørge for de dodes ordinancer. Teknologiens rolle ... er blevet accelereret af Herren selv ... Vi står dog kun på tærsklen af, hvad vi kan gøre med disse værktøjer.«²²

Siden denne profetiske udtalelse for 19 år siden har teknologiens acceleration været næsten ufattelig. En 36-årig mor til små børn udbrød for nylig til mig: »Tænk bare – vi er gået fra mikrofilm-læseapparater i slægtshistoriske centre til at kunne sidde ved mit køkkenbord med min computer og udføre slægtsforskning, når mine børn endelig sover.« Brødre og søstre, slægtshistoriske centre ligger nu i vores hjem.

Tempeltjeneste og slægtsforskning handler ikke kun om os. Tænk på dem på den anden side af sløret, der venter på de frelsende ordinancer, som befrier dem fra fangenskab i det åndelige fængsel. *Fængsel* defineres som »en tilstand af indespærring eller

fangenskab.«²³ De, der befinder sig i fangenskab, stiller måske William Saroyans spørgsmål: »Hvad nu?«

En trofast søster fortalte om en særlig åndelig oplevelse i templet i Salt Lake City. I bekræftelsesværelset hørte hun, efter at den stedfortrædende bekræftelse var blevet sagt: »For fangerne skal gives fri!« Hun fornemmede vigtigheden for dem, der venter på, at der bliver udført dåb og bekræftelse for dem. Da hun kom hjem, søgte hun i skrifterne efter den sætning, som hun havde hørt. Hun fandt Joseph Smiths erklæring i afsnit 128 i Lære og Pagter: »Lad jeres hjerte fryde sig og være overordentlig glad. Lad jorden bryde ud i sang. Lad de døde synge hymner til evig pris for kong Immanuel, som, før verden blev til, har forordnet det, der vil sætte os i stand til at forløse dem fra deres fængsel; for fangerne skal gives fri.«²⁴

Spørgsmålet er, hvad er vi nødt til at gøre? Profeten Josephs råd var at tage »optegnelser om vores døde, som skal være al antagelse værd,«²⁵ med i templet.

Kirkens ledelse har udstedt et kald, der lød som en fanfare, til den opvoksende slægt om at føre an i brugen af teknologi for at opleve Elias' ånd, for at finde deres forfædre og for at udføre tempelordinancer for dem.²⁶ Meget af det vanskelige ved at fremskynde arbejdet med frelse for både de levende og døde vil blive udført af jer unge.²⁷

Hvis de unge i hver eneste menighed ikke blot tager i templet og udfører dåb for deres afdøde, men også arbejder sammen med deres familie og andre medlemmer af menigheden om at finde navne til de ordinancer, som de udfører, vil både de og Kirken blive meget velsignet. Undervurder ikke de afdødes indflydelse i at hjælpe jer med jeres arbejde og glæden ved

at møde dem, I tjener. Den evige velsignelse ved at blive forenet med jeres egen familie er næsten ufattelig.²⁸

Ud af Kirkens verdensomspændende medlemmer har 51 % af de voksne ikke begge deres forældre i FamilyTree på hjemmesiden FamilySearch. 65 % af de voksne har ikke alle fire bedsteforældre.²⁹ Husk, at uden rødder og grene kan vi ikke blive frelst. Kirkemedlemmer er nødt til at få og indtaste disse vigtige oplysninger.

Vi har læren, templer og teknologien, så familien kan udføre frelsens herlige værk. Jeg forslår en måde, hvorpå dette kan udføres.

Familien kan afholde en »familietræssammenkomst.« Dette bør være en tilbagevendende begivenhed. Alle bør medbringe eksisterende familiehistorier, historier og billeder, deriblandt forældre og bedsteforældres elskede ejendele. De unge er begejstrede for at lære om familiededlemmers liv – hvor de kom fra, og hvordan de levede. Mange har fået deres hjerte vendt mod fædrene. De elsker historier og billeder, og de har den teknologiske ekspertise til at scanne og uploade historier og billeder til FamilyTree og forbinde kilder med forfædre for at bevare disse for evigt. Hovedformålet er selvfølgelig

at afgøre, hvilke ordinancer der skal udføres og aftale udførelse af tempelordinancer, som har så stor betydning. Hæftet *Min familie* kan bruges til at registrere slægtsoplysninger, historier og billeder, som så kan uploades til FamilyTree.

Familieforpligtelser og forventninger bør stå øverst på vores liste over prioriteter for at beskytte vores guddommelige skæbne. Til dem, der leder efter en mere udbytterig brug af sabbatsdagen for familien som helhed, er det at fremskynde dette arbejde en frugtbar jord. En mor fortæller ivrigt om, hvordan hendes 17-årige søn sætter sig ved computeren efter kirke om





søndagen for at udføre slægtsforskning, og hendes 10-årige søn elsker at høre historier om og se billeder af hans forfædre. Dette har velsignet hele deres familie, så de har oplevet Elias' ånd. Vore dyrebare rødder og grene skal næres.

Jesus Kristus gav sit liv som en stedfortrædende forsoning. Han besvarede det sidste spørgsmål, som Job stillede. Han har overvundet døden for hele menneskeheden, hvilket vi ikke selv kunne have udrettet. Vi kan dog udføre stedfortrædende ordinancer og virkelig bliver befriere på Zions bjerg³⁰ for vores egen familie, for at vi sammen med dem kan blive ophøjet og frelst.

Jeg bærer vidnesbyrd om Frelserens sonoffer og visheden af Faderens plan for os og vores familie. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. William Saroyan, i Henry Allen, »Raging against Aging«, *Wall Street Journal*, 31. dec. 2011–1. jan. 2012, s. C9.
2. Job 14:14.
3. Job 14:1, 2, 7, 9.
4. Mal 4:1. Adskillige nylige artikler rapporterer om et stigende antal mennesker, der vælger ikke at få børn for at forbedre deres levestandard (se Abby Ellin, »The Childless Plan for Their Fading Days«, *New York Times*, 15. feb. 2014, s. B4). Mange lande får færre

indbyggere som resultat af disse personlige valg. Dette omtales sommetider som den »demografiske vinter« (se *The New Economic Reality: Demographic Winter*, dokumentar, byutv.org/shows).

5. Mal 4:–6.
6. Se *History of the Church*, 1:12; L&P 2.
7. Jøderne har ventet på Elias' tilbagevenden i 2.400 år. Selv i dag efterlader de ved deres årlige seder eller påskemåltid en plads til ham og går hen til døren i håb om, at han er kommet for at forkynde Messias' komme.
8. Se Bible Dictionary, »Elijah«.
9. Se L&P 110:14–16; se også L&P 2.
10. Russell M. Nelson, »En ny høsttid«, *Stjernen*, juni 1998, s. 35–38.
11. Joh 3:5.
12. Vilate M. Kimball til Heber C. Kimball, 11. okt. 1840, Vilate M. Kimball letters, Church History Library; stavning og store bogstaver standardiseret.
13. L&P 127:5; fremhævelse tilføjet.
14. Se *Kirkens prææsidenters lærdomme: Joseph Fielding Smith jun.*, 2013, s. 68.
15. Se brev fra Det Første Præsidentskab, 8. okt. 2012.
16. Se *The Discourses of Wilford Woodruff*, udv. G. Homer Durham, 1946, s. 147.
17. Brigham Young erklærede: »Alt, hvad jeg ønsker, er at se dette folk indvie deres midler og interesse til at opbygge Guds rige, rejse templer og i dem deltage for levende og afdøde ... at de må blive kronet som den Almægtiges sønner og døtre« (*Deseret News*, 6. sep. 1876, s. 498). Døb for de døde begyndte den 9. januar 1877 og begavelse for de døde blev udført to dage senere. Glæden over dette blev udtrykt af Lucy B. Young, der sagde: »Mit hjerte er fyldt med udsigten til at kunne modtage [mine døde slægtninge] med åbne arme, lige som ville alle, der ikke kunne

udføre arbejdet for sig selv« (i Richard E. Bennett, »Which Is the Wisest Course? The Transformation in Mormon Temple Consciousness, 1870–1898«, *BYU Studies Quarterly*, årgang 52, nr. 2, 2013, s. 22).

18. *Kirkens prææsidenters lærdomme: Wilford Woodruff*, 2005, 187.
19. Præsident Wilford Woodruff, der er kendt som en af de største missionærer nogensinde for de levende, sagde om tjeneste for de døde: »Jeg betragter denne del af vores virke som en mission, der er lige så vigtig som det at forkynde for de levende. De døde skal høre Guds tjeneres røst i ånderverdenen, men de kan ikke komme frem i [den første] opstandelses morgen, medmindre visse ordinancer bliver udført for og på vegne af dem ...« Han sagde også: »Det kræver lige så meget at frelse en død ... som ... en levende« (*Kirkens prææsidenters lærdomme: Wilford Woodruff*, s. 183).
20. Præsident Howard W. Hunter opfordrede Kirkens medlemmer til ofte at tage i templet »for de personlige velsignelser ved at tilbede i templet, for den hellighed og sikkerhed, der er tilvejebragt inden for disse hellige og indviede mure ... Det er helligt for Herren. Det burde være helligt for os« (»Det store symbol på vores medlemskab«).
21. »Messages of Inspiration from President Thomas S. Monson«, *Church News*, 29. dec. 2013, s. 2.
22. Howard W. Hunter, »We Have a Work to Do«, *Ensign*, Mar. 1995, s. 65.
23. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11. udg., 2003, »prison.«
24. L&P 128:22; se også L&P 138:42. »Før verden var til, forordnede Herren det, der gør ånder i fængsel i stand til at blive forløst« (indeks i den engelske tre-i-en, »Prison«).
25. L&P 128:24.
26. Se Det Første Præsidentskabs brev, 8. okt. 2012; se også David A. Bednar, »Børnenes hjerte skal vende sig«, *Liahona*, nov. 2011, s. 24–27; R. Scott Lloyd, »Find Our Cousins: Apostle [Neil L. Andersen] Counsels LDS Youth at RootsTech Conference«, *Church News*, 16. feb. 2014, s. 8–9.
27. En nylig undersøgelse viser, at en stor del af denne generation lever et meningsfuldt liv, hvor de »giver til andre og vier sig til et større formål« (Emily Esfahani og Jennifer L. Aaker, »Millennial Searchers«, *New York Times Sunday Review*, 1. dec. 2013, s. 6).
28. Se Howard W. Hunter, »Et tempelmotiveret folk«, *Stjernen*, maj 1995, s. 2–5.
29. Statistik fra Slægtshistorisk afdeling.
30. Se Obad 1:21.